

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวิทยา ภาคปลาย ปีการศึกษา 2536 ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Purposive Selection) ได้เป็นจำนวน 36 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 12 คน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ได้รับการฝึกสมาธิแบบมโนมยิทธิควบคู่กับการฝึกทักษะในการโยนลูกเปตอง

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มฝึกทักษะในการโยนลูกเปตองอย่างเดียวไม่ได้รับการฝึกสมาธิแบบมโนมยิทธิ หรือสมาธิแบบใด ๆ ทั้งสิ้น

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม ไม่ได้รับการฝึกสมาธิแบบมโนมยิทธิ หรือสมาธิแบบใด ๆ รวมทั้งไม่ได้รับการฝึกทักษะในการโยนลูกเปตองด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. โปรแกรมการฝึกมโนมยิทธิสมาธิ
2. โปรแกรมการฝึกทักษะในการโยนลูกเปตอง
3. แบบทดสอบการโยนลูกเปตองของ ไพบลีย์ บุญแทน
4. แบบวัดสมาธิของผู้รับการทดลอง
5. ใบบันทึกผลการทดสอบ
6. เครื่องเล่นเทป และ เทปบันทึกการฝึกสมาธิแบบมโนมยิทธิ

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารวบรวมตำรา ความรู้จาก เอกสาร วารสาร และผลการวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับภารกิจสมาธิ และเปิดอง
2. ศึกษา และปฏิบัติการฝึกสมาธิตามแบบมโนมยิทธิ จากผู้เชี่ยวชาญ
3. นำแบบวัดสมาธิที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
4. นำแบบวัดสมาธิที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวิทยา จำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) โดยวิธีวัดความสอดคล้องภายในครอนบาค (Cronbach) ได้ค่า $\alpha = 0.93$
5. ศึกษารายละเอียด เกี่ยวกับวิธีการ สถานที่ และอุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัย
6. ผู้วิจัยเลือกผู้ช่วยทำวิจัย อธิบาย และซักซ้อม ทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ในการฝึก และการทดสอบ การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีปฏิบัติให้เข้าใจอย่างถูกต้องและตรงกัน
7. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปติดต่อกับผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยและขออนุญาต ขอความร่วมมือจากครูอาจารย์ในหมวดวิชาพลานามัย รวมทั้งระบุ กำหนดเวลา วันที่ ในการทำวิจัยครั้งนี้
8. ผู้วิจัยจัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ ติดต่อพระสงฆ์และผู้เชี่ยวชาญที่จะให้การฝึกอบรมสมาธิ
9. ผู้วิจัยจัดเตรียมแบบบันทึกผล พิจารณาแก้ไขให้มีความเหมาะสมถูกต้องยิ่งขึ้น
10. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปติดต่อกับพระสงฆ์และผู้เชี่ยวชาญในการฝึกมโนมยิทธิ แก่นักเรียน ตามวัน เวลา ที่ได้กำหนดไว้
11. ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึก และการทดสอบแก่กลุ่มตัวอย่าง

12. ทดสอบความแม่นยำในการโยนลูกเปตองก่อนการฝึก (Pre-test) และนำนักเรียนที่มีความสามารถในการโยนลูกเปตองไม่แตกต่างกันมาจัดเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม

13. ดำเนินการฝึกโดย

13.1 กลุ่มที่ 1 โดยฝึกมโนมยิตติสมาธิ ควบคู่กับการฝึกทักษะในการโยนลูกเปตอง ทุกวันจันทร์-ศุกร์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยเริ่มฝึกสมาธิ ตั้งแต่เวลา 16.00-16.20 น. และฝึกทักษะในการโยนลูกเปตอง ตั้งแต่เวลา 16.20-17.00 น.

13.2 กลุ่มที่ 2 โดยฝึกทักษะการโยนลูกเปตองอย่างเดียว ทุกวันจันทร์-ศุกร์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เริ่มฝึกทักษะการโยนลูกเปตอง ตั้งแต่เวลา 16.00-17.00 น.

13.3 กลุ่มที่ 3 ไม่ต้องฝึกทั้งมโนมยิตติสมาธิและทักษะในการโยนลูกเปตอง

14. สัปดาห์ที่ 9 ทำการทดสอบสมาธิและความแม่นยำในการโยนลูกเปตอง หลังการทดลอง (Post-test) ทุกกลุ่ม

15. กลุ่มรวบรวมข้อมูลทั้งหมด นำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

16. สรุปผลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรายละเอียดส่วนตัวของผู้เข้ารับการทดลอง (ชื่อ อายุ)
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการทดสอบความแม่นยำก่อนการฝึก (Pre-test) และการทดสอบความแม่นยำหลังการฝึก (Post-test)
3. นำข้อมูลมารวบรวมและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการทางสถิติ โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ชนิด พี ซี พลัส (SPSS/PC⁺)

1. หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา โดยวิธีวัดความสอดคล้องภายในครอนบาค ได้ค่า $\alpha = 0.93$
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนฝึกกับหลังฝึกด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test)
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ของคะแนนความแม่นยำในการโยนลูกเปตอง ระหว่าง 3 กลุ่ม
5. ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของตุกีเอ (Tukey-A)
6. กำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย